

שוכרתו בשמנה.

אתיווהו לקמיה, הביאו את אותו נכד של רבי טרפון לפני רבי.

אמר ליה רבי: אי הדרת בך, אם תחזור בתשובה, יהיבנא לך ברתאי, אתן לך את בתי לאשה.

הדר ביה, חזר בתשובה.

איבא דאמרי: נסבה וגירשה. נכדו של רבי טרפון נשא את בתו של רבי, וגירש אותה לאחר מכן.

איבא דאמרי: לא נסבה כלל, לא נשא אותה כלל, כדי שלא יאמרו הבריות: בשביל אשה זו חזר זה בתשובה!

והוינן בה: ולמה ליה כולי האי? מדוע השתדל רבי כל כך והתעניין על אחרים לדעת האם השאירו אחריהם בן?

ומשנינן: דאמר רב יהודה אמר רב. ואמרי לה: אמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן. ואמרי לה: אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל המלמד את בן חבירו תורה, זוכה ויושב בישיבה של מעלה.⁽⁵⁴⁾

שנאמר [ירמיה טו יט] "אם תשוב ואשיבך [שאמר ירמיה לישראל, שהקדוש ברוך הוא אמר לי, אם תשובו למוטב על ידי תוכחתי, אז] לפני תעמוד". תעמוד ותתקיים לפני תמיד.

למערתא דאבוה, הביאו את מטתו לפתח המערה של אביו, רבי אלעזר ברבי שמעון.

הוה הדרא לה עכנא למערתא. היה שם נחש שהקיף את המערה.

אמרו ליה לנחש: עכנא עכנא! פתח פיך, ויכנס בן אצל אביו!

לא פתחא להו. לא רצה הנחש לפתוח את פיו שיוכלו ליכנס למערה.

כסבורים העם לומר: שזה גדול מזה! שרבי אלעזר ברבי שמעון היה גדול מבנו, שהרי לרבי אלעזר ברבי שמעון פתח הנחש את פיו, ולבנו לא הסכים לפתוח.

יצתה בת קול, ואמרה: לא מפני שזה גדול מזה, אלא שזה היה בצער מערה, רבי אלעזר ברבי שמעון התחבא עם אביו במערה שלש עשרה שנה מפחד הרומאים. וזה, בנו של רבי אלעזר ברבי שמעון, לא היה בצער מערה.⁽⁵³⁾

איקלע רבי לאתריה דרבי טרפון. רבי נקלע לעירו של רבי טרפון לאחר מותו.

אמר להו לאנשי העיר: יש לו בן לאותו צדיק? האם השאיר אחריו בן, אותו רבי טרפון שהיה מקפח את בניו, שהיה רגיל לישבע בנוסח "אקפח את בני" [אם אין הדבר כך או כך]?

אמרו לו: בן אין לו, אבל בן בת יש לו, שבן בתו קיים. וכל זונה שנשכרת בשנים

53. לכאורה למה לא אמר מצד היסורים שקיבל עליו לזכך עצמו. "הערות".

54. לא שרבי עשה כן משום דרשת האמוראים

53. לכאורה למה לא אמר מצד היסורים שקיבל עליו. אלא שצער מערה עדיף שזה היה לצורך חסד עם אביו שלא יהא שם לבדו. וזה יותר